

Sygn. akt VI Gz 241/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Marta Zalewska**

Protokolant: **asyst. sędziego Joanna Gołąbek**

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: J. W.

przeciwko: M. M. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) w T.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 6 października 2016 r., sygn. akt V GC 293/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnić powoda w całości od uiszczenia zaliczki na poczet przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego sądowego w kwocie 1000 zł.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu Wydział V Gospodarczy oddalił wniosek powoda o zwolnienie od uiszczenia zaliczki na poczet przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego sądowego w kwocie 1000 zł.

W uzasadnieniu wskazano, że powód zarabia, a nie wykazał – stosownymi dokumentami, że ponosi wydatki na kwoty wskazane w oświadczeniu. Koszty sądowe wyprzedzają jedynie koszty utrzymania koniecznego dla strony i jej rodziny, a takich powód nie udowodnił – stosownymi dokumentami. Sąd nie miał przy tym obowiązku wzywania powoda o takie dokumenty, bo powoda reprezentuje profesjonalny pełnomocnik.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód, zarzucając naruszenie art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2014 r., poz. 1025) wniósł o jego zmianę i zwolnienie go od kosztów postępowania w zakresie uiszczenia zaliczki na poczet przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego sądowego wynoszącej 1000 zł.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Argumentacja przytoczona przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia nie zasługuje na aprobatę. Skarżący trafnie zarzuca, że art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie nakłada na strony obowiązku przedstawienia stosownych dokumentów na potwierdzenie dokonanych

wydatków oraz udowodnienia kosztów utrzymania koniecznych dla strony i jej rodziny. Wskazać należy, że w odniesieniu do podmiotów ubiegających się o zwolnienie będących osobami fizycznymi nie został nałożony ciężar wykazania, że nie są w stanie ponieść kosztów sądowych bez uszczerbku koniecznego dla utrzymania siebie i swojej rodziny, lecz nałożono ciężar przedstawienia oświadczenia, z którego takie fakty będą wynikać. Oświadczenie to stanowi w istocie wskazany przez ustawodawcę środek dowodowy, za pomocą którego ma zostać wykazana zasadność wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i stanowi podstawę do decyzji jurysdykcyjnej sędziego lub referendarza sądowego o przyznaniu zwolnienia. (Komentarz do art.101 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Przemysław Feliga, stan prawny: 2015.07.01, LEX Omega 2015)

Przesłanką udzielenia zwolnienia od kosztów sądowych w myśl artykułu 102 ust. 1 u.k.s.c. jest niemożność poniesienia kosztów sądowych przez osobę fizyczną w całości lub w części bez uszczerbku utrzymania dla siebie lub swojej rodziny. Niemożność ta musi mieć charakter obiektywny i podlega analizie na podstawie całokształtu okoliczności sprawy dotyczących stanu rodzinnego, majątkowego, dochodów i źródeł utrzymania przedstawionego przez osobę fizyczną ubiegającą się o takie zwolnienie.

Badając sprawę ponownie Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o przedłożone oświadczenie o stanie majątkowym i źródłach utrzymania, że comiesięczne wydatki powoda wynoszą ok. 1300 zł i zaliczają się do nich: koszty utrzymania domu w którym zamieszkuje wspólnie z rodzicami wynoszące 500 zł, dobrowolne alimenty na rzecz małoletniego syna 500 zł oraz koszty wyżywienia 300 zł. Wnioskodawca jest zatrudniony na stanowisku kierowca i z tego tytułu osiąga dochód z wynagrodzenia za pracę w wysokości 1850 zł brutto, co potwierdza przedłożone przez niego zeznanie podatkowe za 2015 r. oraz zaświadczenie o zatrudnieniu. W zakresie posiadanego majątku wnioskodawca zadeklarował przysługujące mu od pozwanego wierzytelności w kwocie 37 000 zł, dochodzone w niniejszym postępowaniu. Poza tym powód nie posiada żadnego innego majątku w postaci nieruchomości, zgromadzonych oszczędności, papierów wartościowych oraz innych przedmiotów wartościowych.

Po przeanalizowaniu sytuacji finansowej wnioskodawcy Sąd Okręgowy uznał, że wniosek powoda zasługuje na uwzględnienie w zakresie zwolnienia z zaliczki na wydatki wynoszącej 1000 zł.

Zestawienie miesięcznych dochodów powoda (1850 zł brutto) z bieżącymi wydatkami związanymi z jego utrzymaniem (ok. 1300 zł) wskazuje, że uiszczenie powyższej zaliczki przekracza jego aktualne możliwości płatnicze. Osiągany dochód pokrywa się w całości z ponoszonymi wydatkami. Charakter tych wydatków oraz ich wysokość nie wzbudzają wątpliwości Sądu. Konieczność uiszczenia zaliczki na opinię biegłego wiązałaby się z pozbawieniem powoda środków koniecznych do egzystencji jego i rodziny. Należy pamiętać, że obowiązek uiszczenia kosztów sądowych wyprzedzają jedynie koszty utrzymania strony i jej rodziny. Jednocześnie dowód z opinii kolejnego biegłego w związku z którym powstał obowiązek uiszczenia zaliczki jest środkiem służącym wnioskodawcy wykazywaniu swych racji i brak jest podstaw by go na tym etapie kwestionować.

W tych okolicznościach w ocenie Sądu Okręgowego zasadnym jest udzielenie powodowi zwolnienia od zaliczki i w związku z tym zaskarżone postanowienie podlegało zmianie, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

VI Gz 241/16

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)